

Sag C-166/98

Société critouridienne de distribution (Socridis)

mod

Receveur principal des douanes

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Tribunal de grande instance de Foix)

»Intern afgift — EF-traktatens artikel 95 (efter ændring nu artikel 90 EF) —
direktiv 92/83/EØF og 92/84/EØF — forskellig afgift på vin og øl«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Mischo fremsat den 25. februar
1999 I - 3793
Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juni 1999 I - 3807

Sammendrag af dom

1. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — punktafgifter — direktiv 92/83 og 92/84 — alkohol og alkoholholdige drikkevarer — krav om en minimums-punktafgift på øl, men ikke på vin — medlemsstaternes skøn (EF-traktaten, art. 95 (efter ændring nu art. 90 EF); Rådets direktiv 92/83 og 92/84)*

2. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — punktafgifter — direktiv 92/83 og 92/84 — alkohol og alkoholholdige drikkevarer — krav om en minimumspunktafgift på øl, men ikke på vin — lovlighed — fællesskabslovgivers skøn — tilsidesættelse af traktatens artikel 99 (nu artikel 93 EF) — foreligger ikke (EF-traktaten, art. 99 (nu art. 93 EF))*
3. *Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — punktafgifter — direktiv 92/84 — alkohol og alkoholholdige drikkevarer — forskel mellem minimumsafgiftssatsen for henholdsvis vin og øl — forpligtelse til at anføre en særlig begrundelse — foreligger ikke (Rådets direktiv 92/84)*

1. Direktiv 92/83 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer og direktiv 92/84 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer pålægger udelukkende medlemsstaterne en forpligtelse til at anvende en minimumspunktafgift på øl. Medlemsstaterne bevarer således en skønsmargen, som er tilstrækkelig til, at de kan beskatte vin i forhold til øl på en måde, som udelukker enhver beskyttelse af den indenlandske produktion i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i traktatens artikel 95 (efter ændring nu artikel 90 EF) (nu artikel 93 EF), og med henblik på etableringen og gennemførelsen af det indre marked, ønsket at tilnærme dels de nationale lovgivninger vedrørende punktafgifter på vin, dels de nationale lovgivninger, som vedrører punktafgifter på øl. Desuden står det fællesskabsinstitutionerne frit for kun gradvist at gennemføre harmoniseringen af et område eller i etaper at tilnærme de nationale lovgivninger. Det er dermed ikke uforeneligt med artikel 99, at Rådet har udstedt de nævnte direktiver, som kun pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at anvende en minimumspunktafgift på øl.
2. Det af fællesskabslovgiver tilstræbte formål med udstedelsen af direktiv 92/83 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer og direktiv 92/84 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer har ikke været en indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på vin og øl. Rådet har på grundlag af de beføjelser, som det udtrykkeligt har fået tildelt ved traktatens artikel 99
3. For så vidt angår forskellen mellem de minimumssatser, som i henhold til direktiv 92/84 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer finder anvendelse på henholdsvis vin og øl, er der strengt taget ikke tale om en foranstaltning truffet af Rådet, men derimod om en konsekvens af den sideløbende tilnærmelse af de nationale punktafgiftssatser på henholdsvis vin og øl, og forskellen krævede således ikke nogen særlig begrundelse.